

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

végzése

Az ügy száma:

Kfv.II.37.692/2021/2.

A tanács tagjai:
elnöke

Dr. Kovács András a tanács

Dr. Szilas Judit előadó bíró

Dr. Tóth Kincső bíró

A felperes:

felperes1

cím1

A felperes képviselője:

dr. Popgyákunik Péter ügyvéd

cím2

Az alperes:
Hivatal

Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási

cím3

Az alperes képviselője:

jogi képviselő1 kamarai jogtanácsos

A per tárgya:

energetikai ügy

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: Fővárosi Törvényszék

105.K.705.424/2020/34. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmének befogadását megtagadja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] Az alperes a víziközmű-szolgáltatásról szóló 2011. évi CCIX. törvény (Vksztv.) egyes rendelkezéseinek végrehajtásáról szóló 58/2013. (II.27.) Korm. rendelet (Vhr.) 31. § (3) bekezdés a) pont ac) alpontjában előírt feltételek teljesülésének vizsgálatára a felperesnél ellenőrzést rendelt el. A vizsgálat tárgya a felperes cégvezetőjének a víziközmű-szolgáltatásban szerzett szakmai tapasztalata volt. A felperes úgy nyilatkozott, hogy vezérigazgatója rendelkezik a Vhr. 31. § (3) bekezdés a) pont ac) alpontjában meghatározott 5 éves szakmai tapasztalattal, mert önkormányzati képviselői, bizottsági tagsági és gazdasági bizottsági elnöki minőségében, alpolgármesteri tisztségében a város Megyei Jogú Város (SZMJV) Önkormányzatának a felperest érintő, vagy egyéb víziközmű-szolgáltatáshoz kapcsolódó döntések előkészítésében és megalkotásában, azok végrehajtásában és utólagos vizsgálatában vett részt. A felperes érvelése szerint az 5 éves szakmai tapasztalat azért is teljesül, mert annak meglétét a személyi állomány tekintetében a vezető és helyettesei vonatkozásában összességében kellett vizsgálni.

[2] Az alperes VKEFFO/2034-3/2020. számú határozatában megállapította, hogy a felperes jelenlegi vezetőjének szakmai tapasztalata nem felel meg a vonatkozó jogszabályi követelményeknek. Kötelezte a felperest, hogy a határozat kézhezvételét követő 90 napon belül gondoskodjon a jogszerű állapot helyreállításáról, és a víziközmű-szolgáltatási tevékenység nem jogszabályi előírásoknak megfelelő folytatása miatt 1.500.000 forint víziközmű-felügyeleti bírság megfizetésére kötelezte. Rögzítette, hogy a jogszabályban előírt szakmai tapasztalat hangsúlyozottan a víziközmű-szolgáltatáson belül szerzett szakmai tapasztalatot jelenti, azonban a vezérigazgató nem volt alkalmazottja víziközmű-üzemeltetést folytató szolgáltatónak, sem egyéb szervezetnek. A hulladékgazdálkodással foglalkozó cég1 felügyelő bizottságának tagjaként és elnökeként – annak eltérő szakmai tárgya miatt – víziközmű-szolgáltatási szakmai tapasztalatként nem vehető figyelembe. Rámutatott arra,

hogy a vezetőknek és helyetteseinek a jogszabály szerinti 5 éves, víziközmű-szolgáltatásban szerzett tapasztalattal külön-külön kell rendelkezniük.

[3] A felperes határozattal szemben előterjesztett keresetét a Fővárosi Törvényszék 34. sorszámú ítéletével elutasította. Rögzítette, hogy az alperes a vitatott közigazgatási cselekményét a vezető szakmai gyakorlatának ellenőrzése kapcsán az Ákr. 99. §-a alapján indította. A Vksztv. és az Ákr. egymáshoz való viszonyának elemzését követően megállapította, hogy a Vksztv.-ben meghatározott ellenőrzéstípusok nem az Ákr. szabályaitól való eltérésnek, hanem azok kiegészítésének minősülnek.

[4] Hangsúlyozta, hogy a vezérigazgató önkormányzati képviselőként, ezen belül alpolgármesterként a gazdasági bizottság elnökeként, illetve tagjaként, valamint a felügyelő bizottsági tagként végzett tevékenysége nem értelmezhető a víziközmű-szolgáltatásban szerzett szakmai tapasztalatként. A felperes a vezetők szakmai tapasztalatának együttes számítására vonatkozó érvelésével összefüggésben kifejtette, hogy e körben nem az alperes honlapján található tájékoztatónak, hanem a releváns jogszabályi rendelkezéseknek volt jelentősége, amely egyértelmű követelményként írja elő valamennyi vezető esetén a szakmai tapasztalat külön-külön történő meglétét. Leszögezte, hogy az alperes által csatolt nyilatkozatok és korábbi ellenőrzési dokumentumok alapján az egyenlő bánásmód követelményének megsértése sem volt megállapítható.

A felülvizsgálati kérelem

[5] A jogerős ítélettel szemben a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben a felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (1) bekezdés a) ad) alpont és a b) pont alapján kérte. Kifejtette, hogy az ítélet sérti a Kp. 78. § (2), 79. § (1), 85. § (1) és (5) bekezdéseit, az Ákr. 2. § (2) b) pontját, 62. §-át, és 99. §-át, a Vksztv. 5/A. § (2)-(5) bekezdéseit, a Vhr. 31. § (3) a) pont ac) alpontját és az elsőfokú bíróság döntését az irányadó jogszabályok téves értelmezésével hozta meg.

[6] Különleges súlyú jogkérdésként kiemelte, hogy a Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény (Mötv.) 13. § (1) bekezdés 21. pontjára és a Vhr 31. § (3) bekezdés a) pont ac) alpontja szerint a vízügyi szakmai tapasztalatba az alpolgármesteri tisztség, bizottsági tagsági, elnöki tisztség figyelembe vehető-e, illetve a vezérigazgatónál a további vezetők (helyettesek) szakmai tapasztalata együttesen számítandó-e. Eljárásjogi szempontból is vitatta a jogerős ítéletet, kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság a Vksztv. 3. § (2) bekezdését tévesen értelmezte, mert az ellenőrzésre e törvény 5. § (2) bekezdése az Ákr.-hez képest speciális rendelkezéseket tartalmaz, ezért a „lex specialis derogat legi generali” elve alapján az ellenőrzés kizárólag e rendelkezések alapján lett volna lefolytatható. Ezzel összefüggésben a Kúria Bírósági Határozatokban közzétett több eseti döntésére hivatkozott. Hangsúlyozta, hogy hatósági ellenőrzésre bármely hatóság csak a hatáskörében jogosult, mellyel kapcsolatban a Kúria Kfv.II.39.186/2011/7. számú ítéletére hivatkozott.

[7] Ezek mellett szintén különleges súlyú jogkérdésként jelölte meg az egyenlő bánásmód sérelmével összefüggő kérdéseket és – más ellenőrzésekre utalva – azt állította, hogy az Ákr. 2. § (2) b) pontja sérült, mert a víziközmű-szolgáltatási szakmai tapasztalatot

ellenőrzés során más vezetőnél, illetve cégnél nem kérték számon, ilyen ellenőrzés kizárólag a jelenlegi vezérigazgató esetén indult. Ezzel kapcsolatosan a „Kommentár az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvényhez” című kiadvány 2. §-ához fűzött magyarázatára hivatkozott, szó szerint idézve egyes részeit.

A Kúria döntése és jogi indokai

[8] A Kúria megvizsgálta a felülvizsgálati kérelmet és megállapította, hogy jelen ügyben a befogadás feltételei nem állnak fenn.

[9] A Kp. 118. § (1) bekezdés alapján a Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata

aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,

ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,

ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége,

ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve

b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés

miatt indokolt.

[10] A Kp. 117. § (4) bekezdése szerint a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem befogadhatóságának okát, annak fennállását bizonyítani azonban, továbbá – a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti ok kivételével – indokolni nem kell. A 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti ok esetében meg kell jelölni azt a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér.

[11] A Kúria elsőként a felperes eljárásjogi kifogásait vizsgálta a felperes által megjelölt befogadási okok tükrében. A felek között nem volt vitás, hogy a víziközmű-felügyeleti tevékenység az Ákr. hatálya alól nem kivett eljárás, és az Ákr 99.§-a pedig nem enged eltérést az Ákr. szabályaitól, ezért az Ákr. 8. § (3) bekezdésére figyelemmel a Vksztv. kiegészítő szabályként való támadott ítéleti érvelése a Kúria joggyakorlatának (ld. pl. Kfv.IV.37.230/2021/7.; Kfv.I.35.528/2003/3.; Kfv.III.37.405/2006/4.) mindenben megfelelt, a joggyakorlat továbbfejlesztésének igénye ebben a kérdésben nem merült fel. A felperes a felülvizsgálati kérelem befogadhatóságnak okaként a Kp. 118. § b) pontját is megjelölte. Az ezzel összefüggésben hivatkozott Kfv.II.39.186/2011/7. számú döntésben foglaltakra utalt,

amely esetén a Kúria arra a következtetésre jutott, hogy az ügyszabadság feltételei nem állnak fenn, a felperes által hivatkozott eseti döntések pedig a Kp. 117. § (4) bekezdése alapján nem voltak figyelembe vehetők, mivel a felperes a Kp. előírása ellenére nem jelölte meg ezen határozatoknak azt a konkrét részét, rendelkezését, amelytől a jelen ügyben hozott ítélet álláspontja szerint eltér.

[12] A felperes anyagi jogi jogsértésre is hivatkozott a víziközmű-szolgáltató vezetőjének szakmai tapasztalata kapcsán. A Kúria a felperes ezen hivatkozása kapcsán arra mutat rá, hogy a felperes a felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja és b) pontja alapján kérte, azonban ezen hivatkozott jogszabálysértés nem tekinthető sem a felperes alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelmének, sem az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegésnek, a b) pont körében pedig nem jelölte meg azt a kúriai határozatot és annak azon részét, amellyel álláspontja szerint a jogerős ítélet ellentétes. Mindezek alapján a Kúria a felperes ezen érvelését érdemben nem vizsgálhatta és nem is vizsgálta.

[13] A felperes hivatkozott továbbá az Ákr. 2. § (2) bekezdése alapján az egyenlő bánásmód sérelmére is. Ezzel összefüggésben töretlen az a bírói gyakorlat, hogy más, esetlegesen jogsértő döntés vagy hallgatás önmagában nem teszi a határozatot jogszerűtlenné, illetve az egyenlő bánásmód sérelme, konkrétan az ügyfél-egyenlőségi követelmények ügyszabadság esetén értékelhetők, e tekintetben a bírói gyakorlat kiforrott, továbbfejlesztést szintén nem igényel a perbeli eset alapján (ld. pl. Kfv.II.37.568/2014/8., Kfv.II.37.691/2018/8., 1/2002. KJE határozat).

[14] A Kúria hivatalból elvégezte a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja szerinti vizsgálatot is és megállapította, hogy bár a felperes által felvetett kérdéseknek nincs Kúriai gyakorlata, de az újszerűsége túl nem vet fel olyan elvi jelentőségű jogértelmezési kérdést a felülvizsgálni kért ítélet részletes indokolása mellett, amely a joggyakorlat továbbfejlesztését igényelne. Ezért a Kúria megállapította, hogy a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja szerinti joggyakorlat egységének biztosítása, a joggyakorlat továbbfejlesztésének szükségessége nem volt megállapítható, a joggyakorlat egységének megbomlásának a veszélye nem áll fenn. A Kúria álláspontja szerint egyéb, hivatalból figyelembe vehető befogadási ok sem volt megállapítható.

[15] A fentiek alapján a Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmének befogadását a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján megtagadta.

Záró rész

[16] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadásáról a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján tárgyaláson kívül határozott.

[17] A végzéssel szembeni további felülvizsgálat lehetőségét a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2021. szeptember 8.

Dr. Kovács András s.k. a tanács elnöke, Dr. Szilas Judit s.k. előadó bíró,
Dr. Tóth Kincső s.k. bíró

A kiadmány hiteléül:

tisztviselő